

Krimināltiesību pretkorupcijas konvencija

PREAMBULA

Eiropas Padomes dalībvalstis un citas valstis, kuras piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā,

ievērojot, ka Eiropas Padomes mērķis ir panākt lielāku vienprātību savu dalībnieku starpā;

atzīstot sadarbības veicināšanas nozīmi ar citām valstīm, kuras parakstījušas šo Konvenciju;

būdamas pārliecinātas par nepieciešamību īstenot kā vienu no prioritārajiem jautājumiem kopēju krimināltiesisku politiku, kuras mērķis ir aizsargāt sabiedrību no korupcijas, tajā skaitā pieņemt atbilstošus normatīvos aktus un veikt preventīvus pasākumus;

uzsverot, ka korupcija apdraud likumību, demokrātiju un cilvēktiesības, mazina normālas pārvaldes iespējas, godīgumu un sociālo taisnīgumu, deformē konkurenci, traucē ekonomiskajai attīstībai un apdraud demokrātisko institūciju stabilitāti un sabiedrības morālos pamatus;

uzskatot, ka efektīvai cīņai pret korupciju ir nepieciešama intensīvāka, ātra un labi funkcionējoša starptautiska sadarbība krimināllietās;

apsveicot nesenos pasākumus, kuri vēl lielākā mērā veicina starptautisko sapratni un sadarbību korupcijas apkarošanā, tajā skaitā pasākumus, kurus veikusi Apvienoto Nāciju Organizācija, Pasaules banka, Starptautiskais Valūtas fonds, Pasaules Tirdzniecības Organizācija, Amerikas Valstu Organizācija, ESAO un Eiropas Savienība;

ievērojot Darbības Programmu Korupcijas Apkarošanai, kuru, saskaņā ar Eiropas valstu tieslietu ministru XIX konferences (Valeta, 1994) rekomendāciju, 1996.gada novembrī pieņēma Eiropas Padomes Ministru Komiteja;

ievērojot valstu, kuras nav Eiropas Padomes dalībvalstis, piedalīšanās svarīgumu Eiropas Padomes pasākumos, kuri vērsti pret korupciju, un apsveicot to nozīmīgo ieguldījumu Darbības Programmas Korupcijas Apkarošanai īstenošanā;

ievērojot arī to, ka Eiropas valstu tieslietu ministru XXI konferencē (Prāga, 1997) pieņemtā Rezolūcija Nr. 1 rekomendēja pēc iespējas ātrāku Darbības Programmas Korupcijas Apkarošanai īstenošanu un, konkrēti, aicināja drīzumā pieņemt krimināltiesību Konvenciju, kura nodrošinātu koordinētu apsūdzību ar korupciju saistītos pārkāpumos, uzlabotu sadarbību

kriminālvajāšanā šādos pārkāpumos, kā arī efektīva pārbaudes mehānisma izveidē, kurš būtu pieejams gan dalībvalstīm, gan pārējām valstīm uz vienlīdzīgiem pamatiem;

atceroties to, ka Eiropas Padomes valstu un valdību vadītāji savas Otrās Galotņu Tikšanās laikā Strasbūrā 1997.g. 10. un 11.oktobrī nolēma meklēt kopīgus risinājumus tām grūtībām, kuras rada korupcijas pieaugums, un pieņēma Darbības Plānu, kurā, ar nolūku veicināt sadarbību cīņā pret korupciju, tajā skaitā ar tās saiknēm ar organizēto noziedzību un naudas atmazgāšanu, inter alia tika doti norādījumi Ministru Komitejai nodrošināt ātru starptautisku juridisku instrumentu izstrādāšanu saskaņā ar Darbības Programmu Korupcijas Apkarošanai;

ievērojot arī to, ka Rezolūcijā (97) 24 par 20 Vadošajiem principiem cīņai pret korupciju, kuru 1997.g. 6.novembrī savā 101.sesijā pieņēma Ministru Komiteja, ir akcentēta nepieciešamība ātri pabeigt starptautisku juridisku instrumentu izstrādāšanu saskaņā ar Darbības Programmu Korupcijas Apkarošanai;

ievērojot Ministru Komitejas 102.sesijā 1998.g. 4.maijā pieņemto Rezolūciju (98) 7, kura apstiprina daļēju un paplašināto Līgumu "Par Pretkorupcijas starpvalstu grupas (GRECO) izveidošanu" un kura mērķis ir uzlabot tā dalībnieku spēju apkarot korupciju, kontrolējot to pieņemto saistību izpildi šajā sfērā,

Ir vienojušās par sekojošo:

I nodaļa

TERMINU LIETOŠANA

1.pants — Terminu lietošana

Definīcijas

Šīs Konvencijas izpratnē:

a. termins "valsts amatpersona" ir jāsaprot saskaņā ar terminu "amatpersona", "valsts ierēdnis", "mērs", "ministrs" vai "tiesnesis" definīcijām tās Valsts nacionālajos likumos, kurā attiecīgā persona veic minētās funkcijas, un kā tas ir noteikts šīs valsts krimināllikumā;

b. termins "tiesnesis", kurš minēts apakšpunktā "a", ietver sevī prokurus un citas personas, kuras ieņem amatus tiesību aizsardzības iestādēs;

c. tiesvedības lietās, kurās ir iesaistīta kāda citas valsts amatpersona, apsūdzību izvirzošā valsts var piemērot valsts amatpersonas definīciju tikai tik lielā mērā, cik tā ir savienojama ar tās nacionālajiem likumiem;

d. "juridiska persona" nozīmē jebkuru veidojumu, kuram šādu statusu nosaka attiecīgais piemērojamais nacionālais likums, izņemot valstis un citas publiskas institūcijas, kuras realizē valsts varu, kā arī publiskas starptautiskas organizācijas.

II nodaļa

PASĀKUMI, KURI VEICAMI NACIONĀLAJĀ LĪMENĪ

2. pants — Nacionālo valsts amatpersonu kukuļdošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumiem kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu tāda veida apzināti veiktu darbību, ar kuru jebkura persona sola, piedāvā vai dod, tieši vai netieši, jebkurai šīs valsts amatpersonai jebkuru tai nepienākošos priekšrocību, kas domāta gan šai amatpersonai, gan jebkurai citai personai, par to, lai šī amatpersona veiktu savas funkcijas vai arī atturētos no savu funkciju veikšanas.

3. pants — Nacionālo valsts amatpersonu kukuļņemšana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu tāda veida apzināti veiktu darbību, ar kuru jebkura šīs valsts publiska amatpersona pieprasa vai saņem, tieši vai netieši, jebkuru tai nepienākošos priekšrocību, kas domāta gan šai amatpersonai, gan jebkurai citai personai, vai akceptē šādas priekšrocības sniegšanas piedāvājumu vai solījumu, par to, lai šī amatpersona veiktu savas funkcijas vai arī atturētos no savu funkciju veikšanas.

4. pants — Nacionālo publisko asambleju locekļu kukuļošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu 2. un 3. pantā minēto darbību, ja tajā ir iesaistīta jebkura persona, kura ir jebkuras tādas valsts publiskas asamblejas locekle, kas realizē likumdošanas vai izpildvaras funkcijas.

5. pants — Ārvalstu valsts amatpersonu kukuļošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu 2. un 3. pantā minēto darbību, ja tajā ir iesaistīta jebkura citas valsts amatpersona.

6. pants — Ārvalstu publisko asambleju locekļu kukuļošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu 2. un 3. pantā minēto darbību, ja tajā ir iesaistīta jebkura persona, kura ir jebkuras tādas publiskas asamblejas locekle, kas realizē likumdošanas vai izpildvaras funkcijas jebkurā citā valstī.

7. pants — Kukuļdošana privātajā sektorā

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu uzņēmējdarbības gaitā tāda veida apzināti veiktu darbību, ar kuru jebkura persona sola, piedāvā vai dod, tieši vai netieši, jebkurām personām, kuras vada privātsektora uzņēmumus vai strādā tajos jebkurā amatā, jebkādu tām nepienākošos priekšrocību, kas domāta gan šīm personām, gan jebkurai citai personai, par to, lai šīs personas rīkotos vai arī atturētos no rīcības, pārkāpjot savus amata pienākumus.

8. pants — Kukuļņemšana privātajā sektorā

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un citas veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu uzņēmējdarbības gaitā tāda veida apzināti veiktu darbību, ar kuru jebkuras personas, kuras vada privātsektora uzņēmumus vai strādā tajos jebkurā amatā, pieprasa vai saņem, tieši vai netieši, jebkuru tām nepienākošos priekšrocību, kas domāta gan šai personai, gan jebkurai citai personai, vai akceptē šādas priekšrocības sniegšanas piedāvājumu vai solījumu, par to, lai šīs personas rīkotos vai arī atturētos no rīcības, pārkāpjot savus amata pienākumus.

9. pants — Starptautisku organizāciju amatpersonu kukuļošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu 2. un 3. pantā minēto darbību, ja tajā ir iesaistīta jebkuras tādas publiskas starptautiskas vai pārnacionālas organizācijas vai institūcijas, kurās Puse ir dalībvalsts, jebkura amatpersona vai cits uz līguma pamata strādājošs darbinieks attiecīgās organizācijas personāla darbību regulējošo noteikumu nozīmē, vai arī jebkura cita persona, gan apstiprināta, gan neapstiprināta amatā, kura veic funkcijas, kas atbilst minēto amatpersonu vai pārstāvju veiktajām funkcijām.

10. pants — Starptautisku parlamentāru asambleju locekļu kukuļošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu 4. pantā minēto darbību, ja tajā ir iesaistīti tādu starptautisku un pārnacionālu organizāciju parlamentāro asambleju locekļi, kurās Puse ir dalībvalsts.

11. pants — Starptautisku tiesu tiesnešu

un amatpersonu kukuļošana

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu 2. un 3. pantā minēto darbību, ja tajā ir iesaistīta persona, kas ieņem kādu amatu tiesību aizsardzības institūcijā vai tādas starptautiskas tiesas amatpersona, kuras jurisdikciju Puse ir akceptējusi.

12. pants — Tirgošanās ar ietekmi

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu tāda veida apzināti veiktu darbību, ar kuru jebkura persona sola, piedāvā vai dod, tieši vai netieši, jebkuru nepienākošos priekšrocību jebkurai personai, kura apgalvo vai apstiprina, ka ir spējīga pret šīs priekšrocības saņemšanu nelikumīgā veidā ietekmēt lēmuma pieņemšanu, ko veic jebkura 2., 4.–6. un 9.–11. pantos minēta persona, neatkarīgi no tā, vai šī nepienākošā priekšrocība ir paredzēta šai personai, vai jebkurai citai personai, kā arī šādas priekšrocības piedāvājuma vai apsoliņuma pieprasīšanu, saņemšanu vai akceptēšanu kā atlīdzību par šādas ietekmes izdarīšanu, neatkarīgi no tā, vai šāda ietekme ir tikusi izdarīta un vai iedomātā ietekme ir novedusi pie paredzētajiem rezultātiem.

13. pants — Naudas atmazgāšana

attiecībā uz līdzekļiem, kas iegūti

ar korupciju saistītu noziedzīgu

nodarījumu rezultātā

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu tādu darbību, kura minēta Eiropas Padomes Konvencijas Nr. 141 6.panta pirmajā un otrajā daļā un kura veikta pie šajās daļās minētajiem nosacījumiem, ja predikatīvais noziegums ietver sevī jebkuru noziedzīgu nodarījumu, kurš norādīts šīs Konvencijas 2.–12.pantā, tik lielā mērā, cik Puse nav rezervējusi sev tiesības attiecībā uz šādiem noziedzīgiem nodarījumiem vai neuzskata šādus noziedzīgus nodarījumus par pietiekami smagiem, lai pakļautu tos savai likumdošanai naudas atmazgāšanas jomā.

14. pants — Grāmatvedības pārkāpumi

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā pārkāpumus, par kuriem iestājas kriminālatbildība vai cita veida atbildība, sekojošas darbības vai nolaidību darbā, ja tās veiktas apzināti, lai izdarītu, slēptu vai maskētu noziedzīgus nodarījumus, kuri minēti 2.–12.pantā, tik lielā mērā, cik Puse nav veikusi atrunas attiecībā uz šiem pantiem:

- a) rēķina vai kāda cita grāmatvedības dokumenta vai ieraksta, kurš satur nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, sastādīšanu vai izmantošanu;
- b) nelikumīga ieraksta neveikšanu par kādu maksājumu.

15. pants — Līdzdalība

Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar tās likumu kvalificētu kā noziedzīgu nodarījumu palīdzību un atbalstu jebkuram noziedzīgam nodarījumam saskaņā ar šo Konvenciju.

16. pants — Imunitāte

Šīs Konvencijas nosacījumi nekādā veidā neietekmē neviena starptautiskā līguma, protokola vai statūtu nosacījumus, kā arī to ieviešanas tekstus attiecībā uz imunitātes atņemšanu.

17. pants — Jurisdikcija

1. Ikviens Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai noteiktu jurisdikciju pār šīs konvencijas 2–14. pantā minētajiem noziedzīgiem nodarījumiem, ja:

- a) noziedzīgs nodarījums pilnībā vai daļēji ir izdarīts tās teritorijā;

b) noziedzīga nodarījuma izdarītājs ir kāds no šīs Puses pilsoņiem (pavalstniekiem), kāda no tās valsts amatpersonām vai kādas šīs Puses publiskās asamblejas loceklis;

c) noziedzīgā nodarījumā ir iesaistīta kāda no šīs Puses publiskajām amatpersonām vai kādas šīs Puses publiskās asamblejas loceklis, vai jebkura 9.–11.pantā minēta persona, kura vienlaicīgi ir šīs Puses pilsonis (pavalstnieks).

2. Katra no Pusēm šīs Konvencijas parakstīšanas brīdī vai tās ratifikācijas, akceptēšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumenta iesniegšanas brīdī ar deklarāciju, kura adresēta Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, var deklarēt, ka tā nepiemēros tos jurisdikcijas noteikumus, kuri izklāstīti šī panta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā vai jebkurā to daļā, vai piemēros šos noteikumus tikai konkrētos gadījumos vai apstākļos.

3. Ja kāda no Pusēm ir izmantojusi šī panta otrajā daļā paredzēto atrunas iespēju, tai ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai noteiktu jurisdikciju attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu saskaņā ar šo Konvenciju, gadījumos, kad par noziedznieku uzskatītā persona atrodas tās teritorijā, un tā neizdod šo personu citai Pusei pēc izdošanas lūguma saņemšanas, pamatojot tikai ar to, ka persona ir tās pilsonis (pavalstnieks).

4. Šī Konvencija neizslēdz cita veida kriminālo jurisdikciju, kuru Puse īsteno saskaņā ar tās nacionālajiem likumiem.

18. pants — Juridisko personu atbildība

1. Ikviena Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai nodrošinātu juridisku personu saukšanu pie atbildības par kukuļdošanu, tirgošanos ar ietekmi un naudas atmazgāšanu par noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar šo Konvenciju un kurus to labā ir veikusi jebkura fiziska persona, rīkodamās vai nu individuāli vai kā šīs juridiskās personas kādas vadošas institūcijas sastāvdaļa un balstoties uz:

- tiesībām pārstāvēt doto juridisko personu, vai
- tiesībām pieņemt lēmumus dotās juridiskās personas vārdā, vai
- tiesībām īstenot kontroli dotās juridiskās personas ietvaros,

kā arī par šādas fiziskās personas kā līdzdalībnieka iesaistīšanu augstāk minētajos noziedzīgajos nodarījumos.

2. Līdztekus gadījumiem, kuri jau minēti pirmajā daļā, katra Puse veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu juridisko personu saukšanu pie

atbildības gadījumos, kad pārraudzības vai kontroles trūkums no kādas pirmajā daļā minētas fiziskas personas puses ir ļāvis kādai fiziskai personai izdarīt pirmajā daļā minētos noziedzīgos nodarījumus dotās juridiskās personas labā.

3. Juridiskās personas saukšana pie atbildības saskaņā ar pirmo un otro daļu neizslēdz kriminālās tiesvedības uzsākšanu pret fiziskām personām, kuras ir pirmajā daļā minēto noziedzīgo nodarījumu izraisītājas, kūdītājas vai līdzdalībnieces.

19. pants — Sankcijas un pasākumi

1. Ievērojot šajā Konvencijā uzskaitīto noziedzīgo nodarījumu bīstamo raksturu, ikviena Puse, attiecībā uz noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar šīs Konvencijas 2.–14.pantu, nodrošinās efektīvas, samērīgas un atbilstošas sankcijas un pasākumus, tajā skaitā sodus, kas paredz brīvības atņemšanu un rada priekšnoteikumus izdošanai, ja noziedzīgu nodarījumu ir izdarījusi fiziska persona.

2. Ikviena Puse nodrošina to, ka juridiskās personas, kuras tiek sauktas pie atbildības saskaņā ar 18. panta pirmo un otro daļu, tiek pakļautas efektīvām, samērīgām un atbilstošām krimināltiesiskām un citām sankcijām, tajā skaitā naudas sodiem.

3. Ikviena Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, kādi nepieciešami, lai ļautu tai konfiscēt vai citādi atņemt rīkus un noziedzīgā ceļā iegūtos līdzekļus, kas gūti no šajā konvencijā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādu līdzekļu vērtībai.

20. pants — Specializētās iestādes

Ikviena Puse veic tādus pasākumus, kādi nepieciešami, lai nodrošinātu personu vai iestāžu specializāciju cīņai pret korupciju. Tām jānodrošina nepieciešamā neatkarība saskaņā ar konkrētās Puses tiesiskās sistēmas pamatprincipiem, lai tās būtu spējīgas pildīt savas funkcijas efektīvi un bez jebkāda spiediena no malas. Puse nodrošina šādu iestāžu personāla atbilstošu apmācību un atbilstošus finansu resursus šo iestāžu uzdevumu pildīšanai.

21. pants — Sadarbība ar un starp nacionālajām iestādēm

Ikviena Puse veic tādus pasākumus, kādi nepieciešami, lai saskaņā ar nacionālo likumu nodrošinātu publisko iestāžu, kā arī visu valsts amatpersonu sadarbību ar tām iestādēm, kuras ir atbildīgas par noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanu, šādā veidā:

a) informējot pēdējās iestādes pēc savas iniciatīvas par visiem gadījumiem, kuros ir pamats uzskatīt, ka ir izdarīts kāds no konvencijas 2.–14.pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, vai

b) pēc pieprasījuma nodrošinot pēdējās varas iestādes ar visu nepieciešamo informāciju.

**22. pants — Personu, kuras sadarbojušās
ar tiesību aizsardzības iestādēm,
un liecinieku aizsardzība**

Ikvienu Puse veic tādus pasākumus, kādi nepieciešami, lai nodrošinātu efektīvu un atbilstošu aizsardzību:

i. personām, kuras ziņo par konvencijas ar 2.–14.pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, vai citādi sadarbojas ar izmeklēšanas vai tiesvedības institūcijām;

ii. lieciniekiem, kuri sniedz liecības par šiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

**23. pants — Pasākumi pierādījumu
savākšanas un noziedzīgi iegūtu līdzekļu
konfiskācijas atvieglošanai**

1. Ikvienu Puse veic tādus likumdošanas un cita veida pasākumus, ieskaitot arī tādus, kuri saskaņā ar nacionālajiem likumiem pieļauj speciālu izmeklēšanas paņēmieni izmantošanu, kādi nepieciešami, lai atvieglotu pierādījumu savākšanu attiecībā uz šīs Konvencijas 2.–14.pantā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, un korupcijas noziedzīgu nodarījumu rezultātā iegūto ienākumu vai īpašumu, kura vērtība atbilst šādu līdzekļu vērtībai saistīto dokumentu un ienākumu, kā arī šādu ienākumu vērtībai atbilstošu īpašumu, uz kuriem attiecas šīs Konvencijas 19.panta trešajā daļā noteiktie pasākumi, identificēšanu, izsekošanu, iesaldēšanu un konfiscēšanu.

2. Katra no Pusēm veic tādus pasākumus likumdošanas un citās jomās, kādi nepieciešami, lai tās tiesu iestādes vai citas kompetentas institūcijas būtu tiesīgas pieprasīt banku, finansiālo un komerciālo dokumentu izsniegšanu vai to izņemšanu šā panta pirmajā daļā minēto darbību veikšanai.

3. Banku informācijas slepenība nevar būt par šķērslī pasākumiem, kuri minēti šī panta pirmajā un otrajā daļā.

III nodaļa

KONVENCIJAS ĪSTENOŠANAS KONTROLE

24. pants — Kontrole

Šīs Konvencijas īstenošanu konvencijas dalībvalstīs kontrolēs Pretkorupcijas starpvalstu grupa (GRECO).

IV nodaļa

STARPTAUTISKĀ SADARBĪBA

25. pants — Starptautiskās sadarbības vispārējie principi un pasākumi

1. Puses visplašākajā veidā sadarbojas viena ar otru saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem par starptautisko sadarbību krimināllietās vai vienošanos, kas panāktas uz vienotas vai ekvivalentas likumdošanas pamata un atbilstoši saviem nacionālajiem likumiem, lai veiktu izmeklēšanu un tiesvedību sakarā ar šajā Konvencijā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

2. Ja Pušu attiecības neregulē nekāds starptautisks nolīgums vai vienošanās, kuras minētas pirmajā daļā, tad ir piemērojami šīs nodaļas 26.–31.pants.

3. Šīs nodaļas 26.–31.pants ir piemērojams arī tad, ja tas ir labvēlīgāks, nekā pirmajā daļā minētie starptautiskie nolīgumi vai vienošanās.

26. pants — Savstarpējā palīdzība

1. Puses sniedz viena otrai visplašāko savstarpējo palīdzību, nekavējoties izskatot pieprasījumus no iestādēm, kurām saskaņā ar nacionālajiem likumiem ir tiesības izmeklēt vai ierosināt lietu par šajā Konvencijā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

2. Šī panta pirmajā daļā paredzētā savstarpējā juridiskā palīdzība var tikt atteikta, ja Puse, kurai nosūtīts lūgums, uzskata, ka lūguma izpilde var nodarīt kaitējumu tās fundamentālajām interesēm, valsts suverenitātei, nacionālajai drošībai vai sabiedriskajai kārtībai.

3. Puses neatsauksies uz banku informācijas slepenību kā pamatojumu sadarbības atteikumam šīs nodaļas ietvaros. Ja to nosaka kādas Puses nacionālie normatīvie akti, šī Puse var pieprasīt, lai sadarbības lūgumu, kurš paredz banku noslēpumu atcelšanu, apstiprinātu tiesnesis vai kāda cita tiesību aizsardzības iestāde, tajā skaitā valsts prokurori, t.i., iestādes, kuru darbības sfērā ietilpst noziedzīgu nodarījumu izmeklēšana un iztiesāšana.

27. pants — Izdošana

1. Šajā Konvencijā minētie noziedzīgie nodarījumi ir uzskatāmi par iekļautiem to noziedzīgo nodarījumu skaitā, kuri kalpo par pamatu izdošanai jebkurā izdošanas līgumā, kas noslēgts starp Pusēm. Puses uzskata par nepieciešamu iekļaut šādus noziedzīgus nodarījumus to noziedzīgo nodarījumu skaitā, kuri ir par pamatu izdošanai, jebkurā izdošanas līgumā, kas tiks noslēgts starp Pusēm.

2. Ja kāda Puse, kura veic izdošanu tikai uz līguma pamata, saņem lūgumu par izdošanu no kādas citas Puses, ar kuru pirmajai Pusei nav noslēgts līgums par izdošanu, tā var uzskatīt šo Konvenciju par juridisku pamatojumu izdošanai attiecībā uz jebkuru šajā konvencijā minēto noziedzīgo nodarījumu.

3. Puses, kuras nesaista izdošanu tikai ar īpaša līguma pastāvēšanu, savstarpēji atzīst šajā konvencijā minētos noziedzīgos nodarījumus par tādiem, kuri ir par pamatu izdošanai.

4. Izdošana ir pakļauta tiem nosacījumiem, kuri paredzēti lūguma saņēmējas valsts likumdošanā vai attiecīgos līgumos par izdošanu, tajā skaitā pamatojumam, sakarā ar kuru lūguma saņēmēja valsts var atteikties izdošanu.

5. Ja izdošana sakarā ar kādu šajā Konvencijā minētu noziedzīgo nodarījumu, tiek atteikta pamatojoties tikai uz personas pilsonību (pavalstniecību) vai tāpēc, ka lūguma saņēmēja Puse uzskata, ka tai ir jurisdikcija pār šo noziedzīgo nodarījumu, tad lūguma saņēmējai Pusei jāiesniedz šī lieta savām kompetentajām iestādēm lietas ierosināšanai, ja vien nav panākta cita vienošanās ar lūguma iesniedzēju Pusi, un savlaicīgi jāinformē lūguma iesniedzēja Puse par lietas galīgo atrisinājumu.

28. pants — Spontāna informācija

Neskarot savas izmeklēšanas vai tiesvedības norisi, jebkura no Pusēm bez iepriekšēja pieprasījuma var nosūtīt kādai citai Pusei informāciju par faktiem, ja šī Puse uzskata, ka šādas informācijas izpaušana varētu sniegt informāciju saņemšajai Pusei palīdzību izmeklēšanas vai tiesvedības uzsākšanā vai veikšanā lietās, kuras attiecas uz šajā Konvencijā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, vai varētu novest pie otrās Puses lūguma iesniegšanas saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem.

29.pants — Centrālā pilnvarotā institūcija

1. Puses nozīmē centrālo pilnvaroto institūciju vai, ja nepieciešams, vairākas institūcijas, kuras būs atbildīgas par šajā nodaļā paredzēto lūgumu

nosūtīšanu un atbildēšanu uz tiem, šo lūgumu izpildi vai to pārsūtīšanu iestādēm, kas ir kompetentas tos izpildīt.

2. Ikviena Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments, paziņo Eiropas Padomes ģenerālsekretāram saskaņā ar šā panta pirmo daļu noteikto pilnvaroto institūciju nosaukumus un adreses.

30. pants — Tiešā sazināšanās

1. Centrālās pilnvarotās institūcijas savstarpēji sazinās tieši.

2. Ja ir neatliekama vajadzība, lūgumus un paziņojumus saskaņā ar šo Pieprasītājas Puses tiesu iestādes, ieskaitot prokurorus, var nosūtīt tieši lūguma Saņēmējas Puses attiecīgajām institūcijām. Tādos gadījumos šāda lūguma vai paziņojuma kopija tiek vienlaicīgi nosūtīta lūguma Saņēmējas Puses centrālajai pilnvarotajai institūcijai ar Pieprasītājas Puses centrālās pilnvarotās institūcijas starpniecību.

3. Jebkuru lūgumu vai paziņojumu, kas attiecas uz šā panta pirmo un otro daļu, var nosūtīt ar Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas (INTERPOL) starpniecību.

4. Ja lūgums tiek izteikts saskaņā ar šā panta otro daļu un pilnvarotā institūcija nav kompetenta to izskatīt, tā nosūta šo lūgumu kompetentajai valsts institūcijai un nekavējoties paziņo Pieprasītājai Pusei par šādu savu rīcību.

5. Lūgumus vai paziņojumus, kas attiecas uz šīs sadaļas 2. nodaļu un neparedz piespiedu līdzekļu lietošanu, Pieprasītājas Puses kompetentās institūcijas var nosūtīt tieši lūguma Saņēmējas Puses kompetentajām institūcijām.

6. Ikviena Puse laikā, kad tiek parakstīta šī Konvencija vai iesniegts glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokuments paziņo Eiropas Padomes ģenerālsekretāram, ka efektivitātes labad šīs nodaļas ietvaros izdarāmie lūgumi ir adresējami tās centrālajai pilnvarotajai institūcijai.

31. pants — Informācija

Lūgumu saņēmēja Puse nekavējoties informē lūgumu iesniedzēju Pusi par darbībām, kuras veiktas šajā nodaļā minētā lūguma sakarā un par darbības galarezultātu. Lūgumu saņēmēja Puse nekavējoties informē lūgumu iesniedzēju Pusi arī par jebkuriem apstākļiem, kuri padara neiespējamu pieprasītās darbības veikšanu vai var to būtiski aizkavēt.

V nodaļa

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

32. pants — Parakstīšana

un stāšanās spēkā

1. Šo Konvenciju var parakstīt Eiropas Padomes dalībvalstis un tās valstis, kas nav dalībvalstis^[1], bet kuras ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā. Šādas valstis var izteikt savu piekrišanu, ko apstiprina ar:

a) parakstu bez atrunas par ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprināšanu vai

b) parakstu, kam nepieciešama ratifikācija, pieņemšana vai apstiprināšana.

2. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumenti iesniedzami glabāšanā Eiropas Padomes ģenerālsekretāram.

3. Šī Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no datuma, kurā 14 valstis ir sniegušas savu piekrišanu uzņemties Konvencijā noteiktās saistības saskaņā ar pirmās daļas nosacījumiem. Jebkura šāda valsts, kura nav Pretkorupcijas starpvalstu grupas (GRECO) locekle, ratifikācijas brīdī automātiski kļūst par tās loekli Konvencijas spēkā stāšanās datumā.

4. Jebkurā valstī, kura pauž savu piekrišanu uzņemties Konvencijā paredzētās saistības, Konvencija stājas spēkā pirmajā tā mēneša dienā, kurš seko pēc triju mēnešu notecēšanas pēc datuma, kurā dotā valsts ir devusi savu piekrišanu uzņemties Konvencijā noteiktās saistības saskaņā ar pirmās daļas nosacījumiem. Jebkura parakstītāja valsts, kura nav Pretkorupcijas starpvalstu grupas (GRECO) locekle ratifikācijas brīdī, automātiski kļūst par tās loekli Konvencijas spēkā stāšanās datumā attiecībā uz šo valsti.

33. pants — Pievienošanās Konvencijai

1. Pēc šīs Konvencijas spēkā stāšanās Eiropas Padomes Ministru Komiteja, pēc konsultēšanās ar Konvencijas dalībvalstīm, var uzaicināt Eiropas Kopienu, kā arī jebkuru valsti, kura nav Padomes dalībvalsts un nav piedalījusies Konvencijas izstrādāšanā, pievienoties šai Konvencijai, pieņemot lēmumu saskaņā ar Eiropas Padomes Statūtu 20.d.pantā paredzēto balsu vairākumu un ko vienbalsīgi pieņēmuši Konvencijas dalībvalstu pārstāvji Ministru Komitejā.

2. Attiecībā uz Eiropas Kopienu un jebkuru valsti, kura pievienojas Konvencijai saskaņā ar pirmo nodaļu, Konvencija stājas spēkā pirmajā tā

mēneša dienā, kurš seko pēc triju mēnešu perioda skaitot no datuma, kurā pievienošanās dokuments ir ticis iesniegts Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram. Eiropas Kopiena un jebkura šai Konvencijai pievienojusies valsts, ja tā uz pievienošanās brīdi vēl nav bijusi GRECO locekle, automātiski kļūst par tādu tajā datumā, kad Konvencija stājas spēkā attiecībā uz šo valsti.

34. pants — Teritoriālā piemērošana

1. Ikviens valsts, parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var norādīt teritoriju vai teritorijas, kurās šī Konvencija piemērojama.

2. Ikviens valsts jebkurā laikā vēlāk var iesniegt Eiropas Padomes ģenerālsēkretāram adresētu deklarāciju, kurā tā norāda, ka paplašina šīs Konvencijas piemērošanas teritoriju, kas norādīta deklarācijā. Šajā teritorijā Konvencija stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no dienas, kad ģenerālsēkretārs ir saņēmis šādu deklarāciju.

3. Ikvienu deklarāciju, kas iesniegta saskaņā ar divām iepriekšējām panta daļām par jebkuru teritoriju, kas norādīta attiecīgajā deklarācijā, var atsaukt ar ģenerālsēkretāram adresētu paziņojumu. Atsaukums stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam, skaitot no dienas, kad ģenerālsēkretārs ir saņēmis šādu paziņojumu.

35.pants — Attiecības ar citām

Konvencijām un līgumiem

1. Šī Konvencija neietekmē tiesības un pienākumus, kas izriet no starptautiskajām daudzpusējām konvencijām, kuras attiecas uz īpašiem jautājumiem.

2. Konvencijas Puses var noslēgt divpusējus vai daudzpusējus līgumus jautājumos, kas skarti šajā Konvencijā, lai papildinātu vai pastiprinātu tās noteikumus vai atvieglotu tajā ietvertu principu piemērošanu.

3. Ja divas vai vairākas Puses jau noslēgušas vienošanos vai līgumu jautājumos, kas skarti šajā Konvencijā, vai arī ir citādi nodibinājušas attiecības šādos jautājumos, tās ir tiesīgas šīs Konvencijas vietā piemērot attiecīgo vienošanos vai līgumu vai citādi regulēt nodibinātās attiecības, ja tas sekmē starptautisko sadarbību.

36. pants — Deklarācijas

Jebkura valsts parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu var deklarēt, ka tā kvalificēs kā noziedzīgu nodarījumu kukuļdošanu un kukuļņemšanu attiecībā uz ārvalstu valsts amatpersonām saskaņā ar 5.pantu, attiecībā uz starptautisko organizāciju amatpersonām saskaņā ar 9.pantu un attiecībā uz starptautisko tiesu amatpersonām saskaņā ar 11.pantu tikai tiktāl, cik tas attiecas uz valsts amatpersonas vai tiesneša darbību vai bezdarbību, pārkāpjot savus amata pienākumus.

37. pants — Atrunas

1. Jebkura valsts parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var deklarēt, ka tā izmanto atrunas tiesības vai nu pilnībā, vai daļēji nekvalificēt savā nacionālajā likumdošanā kā noziedzīgus nodarījumus, kuri minēti 4., 6.–8., 10.un 12.pantā vai kukuļņemšanu saskaņā ar 5.pantu.

2. Jebkura valsts, parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu, var paziņot, ka tā izmanto atrunas tiesību, kura minēta 17.panta otrajā daļā.

3. Jebkura valsts parakstot šo Konvenciju vai iesniedzot glabāšanā tās ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu var paziņot, ka tā var atteikties no savstarpējas juridiskās palīdzības saskaņā ar 26.panta pirmo daļu, ja lūgums attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, kuru lūguma saņēmēja Puse uzskata par politisku noziedzīgu nodarījumu.

4. Neviena valsts, piemērojot šī panta pirmo, otro un trešo daļu, nevar paredzēt atrunas uz vairāk nekā 5 tajos minētajiem nosacījumiem. Nekādas citas atrunas nav pieļaujamas. Viena un tā paša veida atrunas attiecībā uz 4., 6.un 10.pantu tiks uzskatīta par vienu atrunu.

38. pants — Deklarāciju un atrunu spēkā esamība un pārskatīšana

1. 36.pantā minētās deklarācijas un 37.pantā minētās atrunas ir spēkā trīs gadus no tā datuma, kad Konvencija stājas spēkā konkrētā valstī. Taču šādas deklarācijas un atrunas var tikt pagarinātas uz tādu pašu laika periodu.

2. Divpadsmit mēnešus pirms deklarācijas vai atrunas termiņa notecēšanas Eiropas Padomes ģenerālsēkretariāts paziņo par to attiecīgajai valstij. Ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms termiņa notecēšanas valsts paziņo ģenerālsēkretāram par to, ka tā atstāj, groza vai atsauc savu deklarāciju vai atrunu. Ja attiecīgā valsts nav sniegusi šādu paziņojumu, ģenerālsēkretārs informē šo valsti, ka tās deklarācija vai atruna tiek uzskatīta par automātiski

pagarinātu uz sešiem mēnešiem. Ja attiecīgā valsts līdz šī termiņa beigām nepaziņo par savu nodomu saglabāt vai grozīt savu deklarāciju vai atrunu, tad minētā deklarācija vai atruna zaudē savu spēku.

3. Ja kāda Konvencijas dalībvalsts sniedz deklarāciju vai rezervē sev tiesības saskaņā ar 36.un 37.pantu, tai, pirms deklarācijas vai atrunas pagarināšanas vai pēc pieprasījuma, ir jāsniedz GRECO paskaidrojums par iemesliem, kāpēc šāds pagarinājums ir nepieciešams.

39. pants — Grozījumi

1. Priekšlikumus par šīs Konvencijas grozījumiem var izvirzīt jebkura Puse, un Eiropas Padomes ģenerālsēkretārs tos paziņo Eiropas Padomes dalībvalstīm, kā arī visām valstīm, kuras nav dalībvalstis, taču kuras ir pievienojušās Konvencijai vai saņēmušas uzaicinājumu tai pievienoties saskaņā ar 33.panta noteikumiem.

2. Visi kādas Puses izvirzītie priekšlikumi tiek paziņoti Eiropas Krimināltiesisko problēmu komitejai, kura iesniedz savu slēdzienu par priekšlikumu Ministru Komitejai.

3. Ministru Komiteja izskata iesniegto priekšlikumu un Krimināltiesisko problēmu komitejas (CDPC) iesniegto slēdzienu un, pēc konsultācijām ar Konvencijas dalībvalstīm, kuras nav Eiropas Padomes locekles, var pieņemt iesniegto grozījumu.

4. Visu grozījumu teksti, kurus pieņēmusi Ministru Komiteja saskaņā ar trešo daļu, tiek nosūtīti Pusēm to apstiprināšanai.

5. Visi grozījumi, kuri pieņemti saskaņā ar šī panta trešo daļu, stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad visas Puses ir informējušas ģenerālsēkretāru par to, ka tās apstiprina minēto grozījumu.

40. pants — Strīdu izšķiršana

1. Eiropas Padomes Eiropas Krimināltiesisko problēmu komiteja tiek informēta par šīs Konvencijas interpretāciju un piemērošanu.

2. Gadījumā, ja starp Pusēm rodas kāds strīds par šīs Konvencijas interpretāciju vai piemērošanu, tās cenšas atrisināt šo strīdu sarunu ceļā vai jebkādiem citiem mierīgiem līdzekļiem pēc Pušu ieskata, tajā skaitā iesniedzot strīdu izskatīšanai Eiropas Krimināltiesisko problēmu komitejā, arbitrāžā, kuras lēmumi būs saistoši Pusēm, vai Starptautiskajā Tiesā — atkarībā no iesaistīto Pušu vienošanās.

41. pants — Denonsēšana

1. Jebkura Puse jebkurā laikā var denonsēt šo Konvenciju, iesniedzot Eiropas Padomes ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu.

2. Denonsēšana stājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kurš seko triju mēnešu periodam skaitot no dienas, kas ģenerālsekretārs ir saņēmis šādu paziņojumu.

42. pants — Informēšana

Eiropas Padomes ģenerālsekretārs informē Padomes dalībvalstis un visas Valstis, kuras ir pievienojušās šai Konvencijai par:

a) ikvienu valsti, kura parakstījusi šo Konvenciju;

b) ikviena ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās dokumentu iesniegšanu glabāšanā;

c) ikvienu datumu, kad šī Konvencija stājas spēkā saskaņā ar 32. un 33.pantu;

d) ikvienu atrunu, kas izdarīta saskaņā ar 36.pantu vai 37.pantu;

e) ikvienu citu ar šo Konvenciju saistītu darbību, paziņojumu vai informāciju.

Iepriekšminēto apliecinot, Konvenciju ir parakstījušas attiecīgi pilnvarotas personas.

Parakstīta Strasbūrā, 1999.gada 27.janvārī angļu un franču valodās, abi teksti ir vienlīdz autentiski, vienā eksemplārā, kurš tiek uzglabāts Eiropas Padomes arhīvā. Eiropas Padomes ģenerālsekretārs izsūta šīs Konvencijas apliecinātus norakstus visām Eiropas Padomes dalībvalstīm, tām valstīm, kuras nav dalībvalstis, bet kuras ir piedalījušās šīs Konvencijas izstrādāšanā, kā arī visām valstīm, kuras uzaicinātas pievienoties šai Konvencijai.

^[1] Šīs valstis ir sekojošas: Baltkrievija, Bosnija un Hercegovina, Kanāda, Gruzija, Vatikāns, Japāna, Meksika un Amerikas Savienotās Valstis.